

TOU κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

Η ΚΩΜΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Η φώκη των Πατρών και ή φώκιες της Γλυφάδας. Καλέσουχος Πατρινοί... Η «άσσιμαντες άφορμη». Μιά μαχαιριά... χρέωνικη! Ο θήικες αύτουργες. Ο άλεβρις σέρρων τών τοίρων. Ενώ υμένι στη ρεσούντα. Η άνωκασινωσις του έκαθηδρηκινού κ. Δοντά. Αθένατο πεταντό: Πιστι πέθανε ο Μολένη, κτλ.

Τά είδατε, λοιπόν, τά νέα τῶν Πατρῶν : Ήρθον τοῦ κυριατοθεαστοῦ τῆς πόλεως ἐνεργητική πελώρια φύση, εἰς τὴν δέαν τὴν δοῖαν οἱ λοιποὶ ὄμοιοι εἶχαν πανικοβλήθησαν καθελκότεροι πόλεων πρὸς ὅλα τὰς διεισδύουσεις — διποτάς μᾶς λέει ἔνα σχετικὸ τηλεγράφημα. Μαζάριοι Πατροί νοι ! Τόσο ἄγνωστος είναι, λοιπόν, στὴν πόλη τους ἡ καπάσεις ; « Αὐτὸν τῶν ἑδονῶν καὶ ταπεδεύνη στὴ Γλυκάδα, θά δύναται ἡ αντονάδη, ὃν τῶν ψυχραπάτων καὶ ὅλων τῶν διαστάσεων, μηρές, μεγάλες, ζαντί, μεταχρονέψεις ». Κατ' ἀεροδιόδουταν στὴ διάλισσαν· βγαίνονταν στὴ στεργαλακτική στὸ Γιανάκη, στὸ Ζονάρ, στὸ Ζάπτειο — φθάνοντας μέχρι Κρατιστίου καὶ καταπλάνοντας τὶς πατώσεις τῶν « Σέσιοι ». Κατὰ τὸ « Αθηναϊό » μόνον δὲν τρέπονται εἰς φυγήν, ἀλλὰ καὶ τὶς φλεγάσονται καὶ φονεύονται μαζὶ τους ταχύτο. Οἱ εντυχούμενοι Πατροίν άγνωστον αὐτά τὰ διάλισσαν μαστοπούρα. « Αἱ σημειωθεῖστα στὸ ἐνεργητικό τῶν Πατρῶν, αὐτὴ η περιοχή ».

¹ Ή εάσημαντος ἀφοριμῷ ἐθνιώμενος πάλι στὴν ὁδὸν Ἀνατίσσου
στὸν Πειραιά. ² Εὐα 'Αρμένᾳ, ὁ Τζερζαγιάν Μεριζάν, ἔδωσε μι-
καριανή στὰ μοστάρια σ' ἑανν 'Αργονόπολο, που ἔκιναν μαζέν. Τὸ δε
τὸ ἄναξερι τὶ στερεότυπο : «Σενετία ἀση-
μάντος ἀφοριμῆς». ³ Άλλα τὶ ἐστὶ ἀσήμαντος ἀ-
φοριμ; : «Ἄν γίνη μια ἔρεννα θ' ἀνατάκινηθή
ὅτι διλοί αἴτοι οἱ φόνοι καὶ οἱ τραυματισμοί ἐξ
ἀσημάντου ἀφοριμῆς, ἔχουν μια ἀφοριμή ἀρκετά
σημαντική : τὸν τούρο. Αὐτός είναι δὲ θήσιος αβ-
τουργός. Μπλάνοντι στὴν ταβέρνα :

—Μισή όκα, δυὸς ποτήρια... Καὶ — ποῦ είσω; κάνε καὶ τρεῖς τσίρους.

Τρεῖς τοιχοὶ δύον ἔξι ζευτίδια σκοινί καμψιμένοι καὶ ἀπλιστοίναι. Κρασί χωρὶς σαβόνα, μεντόνιον ἀντιφέροι, κάθε λέξις καὶ παρεξήγησις—φόρα νό κάμα. 'Ο μακαρίτης ὁ Πορτέρας, ποὺ τ' ἄρετον νό τραβήνεταινόνια, ἐμπαινεῖ στην ταβέρνα κάθε τέτου τοτή, μετά αὐθοῦ Θεοῦ.

—Οι τάριχοι δὲν χωρατεύουν, έλεγε. Είναι οι μεγαλείτεροι φονιώδει ποι γυνόριστοι ...

Ο καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀκαδημαϊκὸς κ. Δοντᾶς ἔκ-
κληρόφορος τελετάντα μιὰ ἀνακοίνωσις ποὺ εἶχε παραδώσει τῷ Μάρτῃ στὴν 'Α-
καδημία, γὰρ τὴν γετούνα : διὰ εὑνεψιν. 'Οτι ὁ φέτερος τὸ στοιχάρι,
ἔτερος καὶ αὐτοῦς ἀξόνι τῶν εἰνεμόνων. 'Αλλὰ πρὸς αὐτὸ τὸν κ. καθη-
γητῆ τοῖς πεπονισμένοις αὐτές δὲ τοῖς ἀρέτες ὁ μέγας καὶ ἐραστής
τῆς φιλοσοφίας Βιωτοῦ, ὁ διευθυντής τῶν πρόστων ἱεροδιηροδούοντων τοῦ
Ἀθηναίων. 'Οταν πέθανε, κάποιτε ὁ Μολέν, ἀνώτερος ἑταλλήλος τῆς
ταρείας του, ὁ Βωτὸν μπήκε στὸ δωμάτιο ποὺ είχαν τὸ φέρετρο, γνω-
νῷ τῇ μὲ τὸ περίσσον ἐλλογογάλλακα του :

—Σι μοσιέ Μολνὲ μπυθὲ ντὺ φεζινέ, σὲ σεραι πὰ πετανέ ("Α
ό π. Μολνὲ ξηνε φεζινάτο, δὲν θὰ πέθαινε").

Ποι νῦ ἐφαντάστο ὅτι μετὰ σαρῶνα χόνια ή Ἀκαδημίᾳ τὸν Αθηνῶν θάβαζε τὴν ὑπογραφήν τῆς κώνια τῷ ἀπό τὴν γνών του. Ἐν πάτερ ψιλωθεὶ, στὸ ἔσχης οἱ μπεκρῆδες εἶναι

ταμπουρωμένοι γερά :
— Κάπελα ! Μισή όκα άκόμα ! Τα
είπε κι ο 'Αγαδημία !

An illustration of a hand holding a scalpel, pointing it towards the text. The hand is shown from the side, gripping a long-handled scalpel with the blade pointing downwards and slightly to the right. The background is white.

σε ταξί, για βιωτική δουλειάν τυρόπιτης άπ' έξο από το έσπιατόφιο, διά της άρχοβης μαύρειας για νύ φέτε... Προσθέν, τελός, άπ' έξο από το θέατρο τον Φάληρον, που έπαψε η Βιενένεια όπερα, παρουσιάστηκε ένας με καμάτη λεγήναρια τουιδία της... «Ερμανικής ήνεν Διδασκάλωνάντι!» Ή θέδη δὲν τανιά κακή, κατ' άρχοντα: Μιά γεμανική μέθοδος έχεραστο στα τρία τέταρτα από την άρχοτανον, ποδ' δὲν καταλάβανε γηράπονα καὶ ιπέρδεστο τ' αστέια τῶν κωμικῶν μ' ἄκρα συντριψθεῖν. Άλλα, ο ἀθέροτονος, γά φαγασθῆ ὅτι θά μαθανεί Γερμανία, ἐπί τόπου, στά...διαλείμωνα; Καὶ δοθ' θάρροντας, βροχή την «Ερμανική ήνεν Διδασκάλων»... Αὐτό ίπει κ' ἀν είνε πειώ έμπορικό διάπινο...

Η πειλήθη κάθοδος τῶν τρελλῶν τοῦ Δρομοκατείου τῆς Ἀθηνας οἱ Ελέχαν. Ήττε, αἵτιματα νά ωποβάλουν ἐναντίον τῶν φρονίμων. «Ἄλλα ποια, Θεέ μου; Οἱ καίτιματα νά ωποβάλουν ἐντός καὶ ἀντοὶ τρελλοί. Καὶ τὴν μάνη διαφορά οὐδὲ οὐδὲ ξέρουν καὶ φρόνιμοι εἶναι καὶ αὐτοὶ τρελλοί. Καὶ τὸν πατριαρχικὸν μεγαλοφόνων, στὸ δρόμο, στὸ κανενέο, στὴν ἔνσωντελένα, στὸ ἐψημαριδές καὶ ποτὲ ή Ελλάς δὲν ἔμοιαξε περισσότερο ἀπὸ φρονοκείη. Πώς θὰ τάβοζαν λοιπὸν οἱ τρελλοί τοῦ Δρομοκατείου μέτα...συναδέλφους τῶν; Εκτὸς ἀν θέλονταν νά κατέβουν για νά τοῦς...συσφρονίσουν, δότε εἰμεῖα ἀπόλτολος σύμφωνον. Πάντος, ἔνω τούλαχτον, θὰ δέλτα μέ ίκανοποιηση τοὺς τοελλούς στὸν τόπο τῶν φρονίμων. Καὶ οἱ ὄμποι εἴμα μὲ τὴ γνώμη τοῦ ἀειμνήσου Θεοτόκη. «Ἐνώ ηγόρευε κάποιος γίγαντη στὴν προτητ ἀγαθεωστόν τον· Βουλὴν ἔνας τρελλός ἀρχισε νά κτυνα μὲ μανια τὴν πόρτα τῆς αιθονίσης, φωνάζοντας:

— Αφήστε με νύ
σύσω την Ἑλλάδα.
Ἡ Ἀγγίλια μᾶς δα-
νεῖται δυτικών ε-
κατομμύν! ...

τῆσσας τὸν χρυσοῦ-
σαν, ὁ Θεοτόκης
τοὺς ἐλέτη γελῶντας:
—'Αφήστε τον ...
Ω'